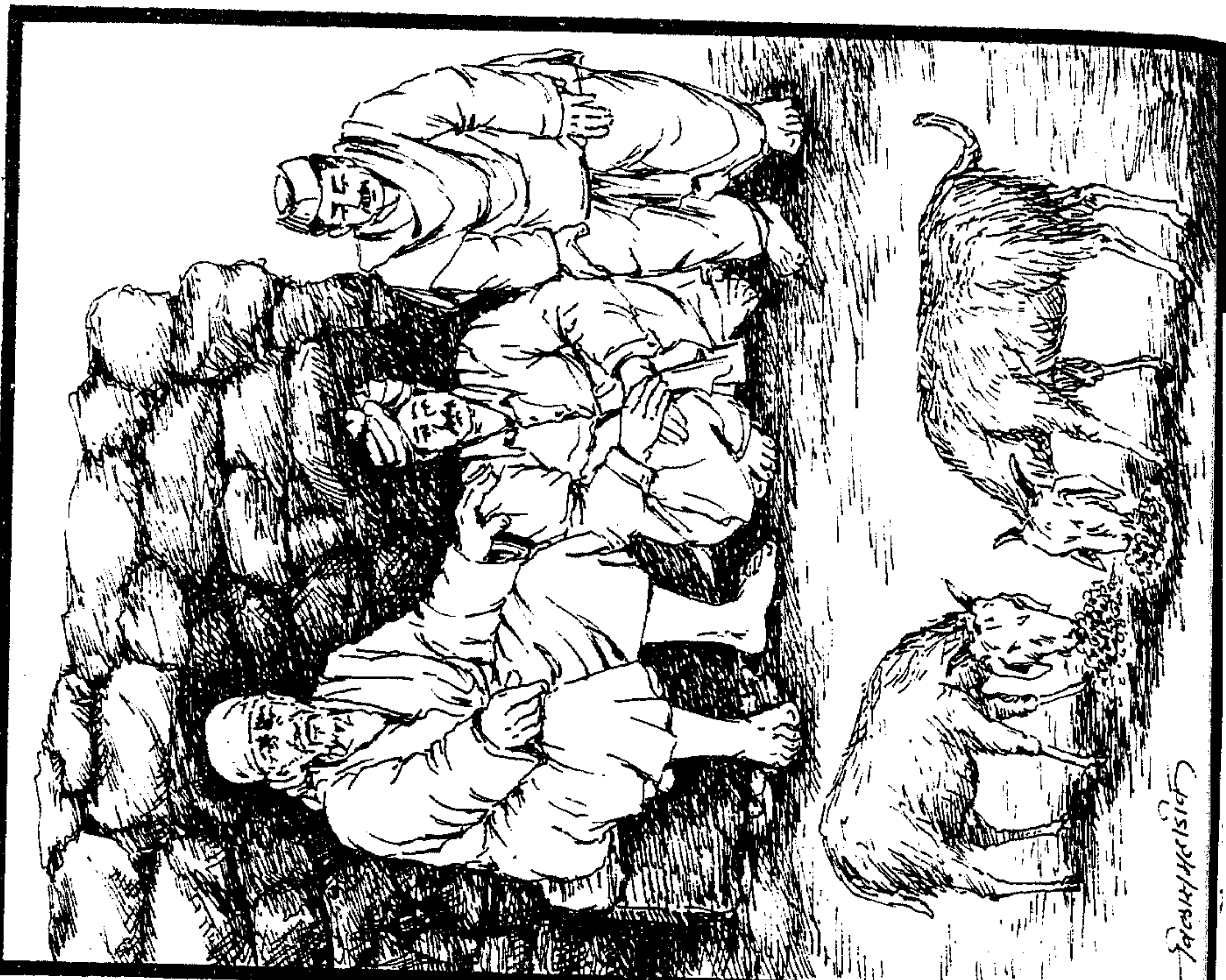

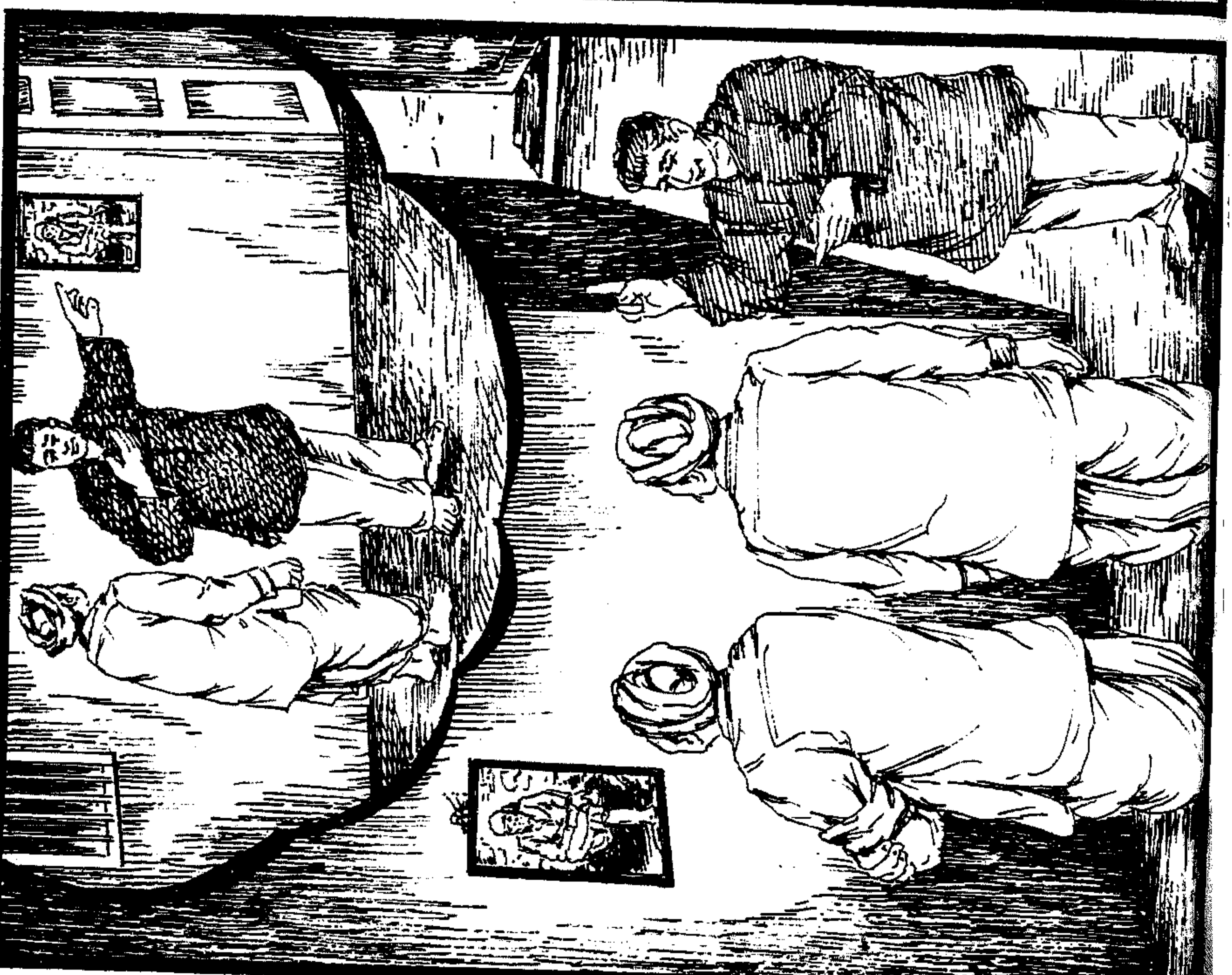

॥ ಅಥಃ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಚ್ಚರಿತೆ ॥

ಅಧ್ಯಾಯ ನಲವತ್ತಾರು

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾಯ ನಮಃ ॥

ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ನಿನ್ನ ಚರಣ ಧನ್ಯ । ನಿನ್ನ ಸ್ಮರಣೆ ಧನ್ಯ ।
ನಿನ್ನ ದರ್ಶನ ಧನ್ಯ । ಕರ್ಮಬಂಧನ ಮೋಚಕವಾದಂಥದು ॥ 1

ಸದ್ಯ ಇದ್ದರೂ ಅದೃಶ್ಯ ಮೂರ್ತಿ । ಇಟ್ಟು ನಡೆದರೆ ಭಾವ ಭಕ್ತಿ ।
ಸಮಾಧಿಸ್ಥರಿದ್ದೂ ಬೆಳಗುವದು ಜ್ಯೋತಿ । ಸದ್ಯಃ ಪ್ರತೀತಿ ಭಕ್ತರಿಗೆ ॥ 2

ಸೂಕ್ಷ್ಮ ದಾರವ ಹೀಗೆ ಹಿಡಿದಿರುವೆ । ನೋಡ ಹೋದರೆ ಕಾಣಗೊಡದಿರುವೆ ।
ಆದರದರಿಂದ ಭಕ್ತರ ಎಳೆದು ತರುವೆ । ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳೆಲ್ಲೇ ಇರಲಿ ॥ 3

ತಂದು ಬಿಡುವೆ ನಿಜ ಚರಣದ ಬಳಿಗೆ । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವೆ ಉಡಿಗೆ ।
ನಿಜಬಾಲಕನನು ತಾಯಿ ಹೇಗೆ । ಹಾಗೆ ನೀನವನ ಕಾಪಾಡುವೆ ॥ 4

ಸೂತ್ರವ ಚಲಿಸುವೆ ಹೀಗೆ । ಎಲ್ಲಿರುವೆಯೆಂಬದು ತಿಳಿಯದು ಯಾರಿಗೆ ।
ಆದರೆ ಪರಿಣಾಮ ನೋಡಲು ಎನಿಸುವದು ಮನಸಿಗೆ । ನೀನಿರುವೆ ಭಕ್ತರ ಬೆಂಬಲಕೆ ॥ 5

ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಪಂಡಿತರು ತಿಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ । ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಸಂಸಾರ ಗರ್ತದಲಿ ಬೀಳುವರು ।
ಸಾಧು ಸಜ್ಜನ ಅಜ್ಞಾನಿಯಾದವರು । ಎಲ್ಲರ ನಿಜಸತ್ತೆಯಲಿ ಆಡಿಸುವೆ ॥ 6

ಒಳಗೊಳಗೇ ಎಲ್ಲ ಆಟ ಆಡಿಸುವೆ । ಮತ್ತೆ ಅಲಿಪ್ತತೆಯ ತೋರಿಸಿಕೊಳುವೆ ।
ಮಾಡಿಯೂ ಮಾಡದವನೆನಿಸಿಕೊಳುವೆ । ನಿನ್ನ ಚರಿತ್ರೆ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದು ॥ 7

ಅದಕ್ಕೇ ಕಾಯಾ ವಾಚೆ ಮನಗಳನ । ನಿನ್ನ ಚರಣಕೆ ಮಾಡಿ ಅರ್ಪಣ ।
ಮುಖದಲಿ ನಿರಂತರ ನಾಮಸ್ಮರಣ । ಪಾಪಕ್ಷಾಲನವಾಗುವದು ॥ 8

ಸಕಾಮರ ಕಾಮನೆ ಪೂರೈಸುವಿ । ನಿಷ್ಕಾಮರಿಗೆ ನಿಜಸುಖಧಾಮ ಕೊಡುವಿ ।
ಹೀಗೆ ನಿನ್ನ ನಾಮ ಬಲು ಸವಿ । ಸುಲಭ ಉಪಾಯವು ಸದ್ಭಕ್ತರಿಗೆ ॥ 9

ಅದರಿಂದ ಪಾಪದ್ದಾಗುವದು ಕ್ಷಯ । ರಜತಮಗಳು ನಾಶವಾಗುವವು ನಿಃಸಂಶಯ ।
ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ ಸತ್ವಗುಣಗಳ ಉಪಚಯ । ತದನಂತರ ಧರ್ಮಸಂಚಯ ॥ 10

ಧರ್ಮ ವೃತ್ತಿಯಾಗಲು ಜಾಗೃತ । ವೈರಾಗ್ಯ ಬರುವದು ಹಿಂದೆ ಓಡುತ ।
ವಿಷಯವು ನಾಮಶೇಷವಾಗುತ । ಕೂಡಲೇ ನಿಜಜ್ಞಾನ ಪ್ರಕಟವಾಗುವದು ॥ 11

ವಿವೇಕಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನ ಲಭಿಸಲು । ಅನುಸಂಧಾನವಾಗುವದು ಸ್ವಸ್ವರೂಪದೊಳು ।
ಅದೇ ಅವಸ್ಥಾನ ಗುರುಪದದೊಳು । ಪೂರ್ಣ'ಗುರ್ವರ್ಪಣ' ನಾಮವಿದಕೆ ॥ 12

ಮನ ಸಾಯಿ ಪದದಲಿ ಅರ್ಪಣ । ಆಗಿದೆ ಎನುವುದಕೆ ಒಂದೇ ಕಾರಣ ।
ಸಾಧಕನಾಗುವ ಶಾಂತಿ ಪ್ರವಣ । ನಿಜಭಕ್ತಿಯಲಿ ಪೂರ್ಣ ಸಂತುಷ್ಟ ॥ 13

ಸಪ್ರೇಮ ಗುರುಭಕ್ತಿಗೆಂಬರು 'ಧರ್ಮ' । ಅವನೇ ನಾನೆಂದರಿಯುವದೇ 'ಜ್ಞಾನಮರ್ಮ' ।
ವಿಷಯಗಳಲರತಿಯೇ ವೈರಾಗ್ಯ 'ಪರಮ' । ಸಂಸಾರಕೆ 'ಉಪರಮ' ಅಂಥಲ್ಲಿ ॥ 14

ಇಂಥ ಭಕ್ತಿಯ ಮಹಿಮೆ ಧನ್ಯ । ಮಾಡಲು ಮನಃಪೂರ್ವಕ ಅನನ್ಯ ।
ಯಾವಾಗಲೂ ಅಂಥವರ ಅಧೀನ । ಶಾಂತಿ, ವಿರಕ್ತಿ ಕೀರ್ತಿಗಳೆಲ್ಲ ॥ 15

ಗುರುಭಕ್ತಿ ಯಾರಿಗೆ ಹೀಗೆ । ಏನು ಕೊರತೆ ಇರುವದು ಅಂಥವರಿಗೆ ।
ಇಚ್ಛಿಸಿದರೇನೇ ತನ್ನ ಮನದೊಳಗೆ । ಅದೆಲ್ಲ ಸಹಜದಲಿ ಲಭಿಸುವದು ॥ 16

ಇಂಥ ಆ ಭಕ್ತಿ ಎಲ್ಲಿರಲು । ಬ್ರಹ್ಮಸ್ಥಿತಿಯೂ ಅಲ್ಲಿ ಕೂಲಿಯಾಳು ।
ಚರಣದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವವು ತೀರ್ಥಗಳು । ಅಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನಾರು ಕೇಳುವರು ॥ 17

ಹಿಂದಿನಧ್ಯಾಯದಲಾಯಿತು ಕಥನ । ದೀಕ್ಷಿತರ ಭಾಗವತ ವಾಚನ ।
ನವಯೋಗಿಗಳ ಭಕ್ತಿ ವರ್ಣನ । ಚರಣ ದರ್ಶನ ಸಾಯಿಯದು ॥ 18

ಸಾಯಿ ಭಕ್ತ ಆನಂದರಾವ । ಪಾಖಾಡೆ ಎಂಬ ಉಪನಾಮದವ ।
ಹೇಳಿತವನ ಸ್ವಪ್ನ ಪ್ರಭಾವ । ಭಕ್ತಿಯ ವೈಭವ ಸಾಯಿಯದು ॥ 19

ಸಾಯಿ ಯಾರಿಗೆ ತನ್ನವನೆಂದರು । ಮನೆಯಲಿರಲಿ ಇರಲಿ ದ್ವೀಪಾಂತರದಲವರು ।
ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಹರೂಳಲಿ । ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ವಾಸವಿರುವದು ನಿರ್ಧಾರ ॥ 20

ಸಾಯಿ ಭಕ್ತನೆಲ್ಲಿಯೇ ಹೋದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ । ಅದು ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಳವಿರಲಿ ।
ಮುಂದಾಗಿಯೇ ಹೋಗಿ ನಿಲ್ಲುವನಲ್ಲಿ । ಅಕಲ್ಪಿತ ದರ್ಶನವೀಯುವನು ॥ 21

ಅದೇ ಅರ್ಥದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಥೆ । ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗಾಗಿ ಹೇಳುವೆ ಮತ್ತೆ ।
ಕೇಳಲೆನಿಸೀತು ವಿಸ್ಮಯತೆ । ಆನಂದವಾದೀತು ಚಿತ್ತಕೆ ॥ 22

ಇಲ್ಲಿಯ ಸಾಯಿ ಮುಖದ ನುಡಿಗಳು । ಶ್ರವಣ ದ್ವಾರದಿಂದ ಭಾವದಿ ಸೇವಿಸಲು ।
ಸದ್ಭಕ್ತನು ನಲಿಯುವ ಸ್ವಾನಂದದೊಳು । ಸಮಾಧಿ ಸೌಖ್ಯವೂ ಹಿಂದಿರುಗುವದು ॥ 23

ಎಲ್ಲಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೂ ಚಮತ್ಕಾರಗಳು । ಇಂಥ ಈ ಕಥೆಯನು ಕೇಳಲು ।
ತನ್ನನು ತಾನೇ ಮರೆತುಬಿಡಲು । ತಡೆಯಲಾರದೆ ಬಿಕ್ಕ ಹತ್ತುವ ॥ 24

ಕಾಕಾಸಾಹೇಬ ದೀಕ್ಷಿತರ । ಬಾಬೂ ಎಂಬುವ ಅವರ ಜೇಷ್ಠ ಪುತ್ರ ।
ಅವನ ವ್ರತ ಬಂಧವನು ಮಾಡುವ ವಿಚಾರ । ನಾಗಪುರದಲ್ಲೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು ॥ 25

ನಾನಾಸಾಹೇಬ ಚಾಂದೋರಕರ । ಅವರ ಜೇಷ್ಠ ಪುತ್ರ ।
ಅವನದೂ ಲಗ್ನದ ವಿಚಾರ । ಅದಕೆ ಗ್ವಾಲೇರಕೂ ಹೋಗಬೇಕು ॥ 26

ಮೌಂಜೀ ಬಂಧನ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು । ಗ್ವಾಲೇರಕ್ಕೆ ಮದುವೆಗೆಂದು ।
ಕಾಕಾರಿಂದಾಗಿ ಅದು ತಪ್ಪಬಾರದು । ಎಂದಿತ್ತು ನಾನಾರ ಮನದಲಿ ॥ 27

ಗ್ವಾಲೇರಕ್ಕೆ ನಾಗಪುರದಿಂದ । ಕಾಕಾ ಬರಬೇಕು ಸ್ವಸ್ಥ ಮನದಿಂದ ।
ಅದಕೆ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂಥ । ಮುಹೂರ್ತಗಳನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು ॥ 28

ಬಳಿಕ ಬಾಬಾರ ದರ್ಶನಕೆ । ಹಾಗೂ ಮದುವೆಗೆ ಆಮಂತ್ರಿಸುವದಕೆ ।
ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಬಂದರು ಶಿರಡಿಗೆ । ಭಕ್ತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ನಾನಾಸಾಹೇಬರು ॥ 29

ಕಾಕಾ ಸಾಹೇಬರೂ ಇದ್ದರಲ್ಲಿ । ನಾನಾ ಹೋಗಿ ಮಶೀದಿಯಲ್ಲಿ ।
ಬಾಬಾರ ನಿಮಂತ್ರಿಸಿದರು ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ಬರಲು । ಕರದ್ವಯಗಳ ಮುಗಿದುಕೊಂಡು ॥ 30

ಆಗ ಬಾಬಾ ಅಗಲೆಂದರು । ಹಾಗೂ "ಶ್ಯಾಮ್ಯಾನ ಕರೆದೊಯ್ಯಿ" ಎಂದೂ ಹೇಳಿದರು ।
ಮುಂದೆರಡು ದಿನಕೆ ಕಾಕಾ ಬಂದರು । ಅವರೂ ಮುಂಜಿಗೆ ಕರೆದರು ॥ 31

ಅವರಿಗೂ ಬಾಬಾ ಅದನೇ ಹೇಳಿದರು । "ಶ್ಯಾಮನ ಕರೆದುಕೊಂಡು" ಹೋಗೆಂದರು ।
ಕಾಕಾ ಸಾಹೇಬರು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದರು । ಸ್ವತಃ ಬರಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೆ ॥ 32

ಕೂಡಲೇ ಅದಕೂ ಉತ್ತರವಾಗಿ । ಸತ್ವರ ಬರುವೇ ಕಾಶಿ ಪ್ರಯಾಗಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ।
ಶ್ಯಾಮನಿಗಿಂತಲೂ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ । ನನಗೆಷ್ಟೊತ್ತೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲು ॥ 33

ಇನ್ನು ಈ ಶಬ್ದಗಳ ಮೇಲೆ ಶ್ರೋತೃಗಳು । ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟಿರಬೇಕು ಅರ್ಥ ತಿಳಿಯಲು ।
ಅದರ ಪ್ರತ್ಯಂತರವ ಕಾಣಲು । ಬಾಬಾರ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕತೆಯದು ॥ 34

ಊಟವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ । ಮಾಧವರಾಯರು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರು ಮನದಲೆ ।
ಒಮ್ಮೆ ಗ್ವಾಲೇರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ । ಕಾಶಿಯೇನೂ ದೂರವಲ್ಲ ॥ 35

ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖರ್ಚಿಗೆಂದು । ನಂದರಾಮನಿಂದ ಕೈಗಡ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ।
ಹೋದರು ಬಾಬಾರ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆಯಲೆಂದು । ಅತಿ ಆದರ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ॥ 36

ಇನ್ನು ಲಗ್ನ ಮುಂಜಿವೆಗಳಿಗೆಂದು । ಗ್ವಾಲೇರದವರೆಗೂ ಹೇಗೂ ಹೋಗಬೇಕಾಗುವದು ।
ಹಾಗೆಯೇ ಕಾಶಿಯನ್ನೂ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವದು । ಉಚಿತವೆಂದೆನಿಸುವದು ॥ 37

ಆದಕೆ ದೇವಾ ನಮಿಸಿ ಈ ಚರಣಗಳನು । ಕೇಳುತಿರುವೆ ಕಾಶಿಗಯಾಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರಲೇನು ।
ಹೋಗಲು ಬಾಬಾ ಇತ್ತರು ಆಜ್ಞೆಯನು । ಆನಂದದಿ ಮಾಧವರಾಯರಿಗೆ ॥ 38

ಮತ್ತೂ ಅವರು ಅಂದುದೇನು । ನೀನೇನೂ ಕೇಳಿಲ್ಲ ಕೇಳಬಾರದ್ದನ್ನು ।
ಸಹಜದಲಿ ಪ್ರಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಒದಗುವಂಥದನು । ತಪ್ಪದೇ ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದೇ ಜಾಣತನ ॥39

ಹೀಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡು । ಎತ್ತಿನ ಬಂಡಿಯನು ಹೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ।
ಹೊರಟರು ಕೋಪರಗಾವಕ್ಕೆಂದು । ಆಗ ಭೆಟ್ಟಿಯಾದರು ಅಪ್ಪಾ ಕೋತೆ ॥ 40

ತಮ್ಮ ಮೊಮ್ಮಗಳನ್ನು ಕರೆತರಲು । ಚಾಂದವಡಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಾ ಹೊರಟಿರಲು ।
ಕಾಶಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಯಲು । ಟಾಂಗೆಯೊಳಗಿಂದ ಜಿಗಿದೇ ಬಿಟ್ಟರು ॥ 41

ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಲು ಕಾಶಿಯವರೆಗೆ । ದುಡ್ಡು ಇರದಿದ್ದರೂ ಅವರ ಬಳಿಗೆ ।
ಮಾಧವರಾಯರಂಥವನ ಸಹವಾಸವನವರಿಗೆ । ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಲು ಮನಬಾರದಾಯಿತು ॥ 42

ಮಾಧವರಾಯರು ಧೈರ್ಯವಿತ್ತರು । ಅಪ್ಪಾ ಕೋತೆ ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕೆಂದರು ।
ಆನಂದದಲಿ ಬಂಡಿಯಲಿ ಕುಳಿತರು । ತಡಮಾಡದೇ ತತ್ಪರತೆಯಿಂದ ॥ 43

ಅಪ್ಪಾ ಕೋತೆ ಪಾಟೀಲರಿದ್ದರೂ ಸಧನ । ದಾರಿಯಲೆಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕು ದುಡ್ಡಿನ ಸಾಧನ ।
ಆದರಿಂದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಶಿಯ ಪ್ರಯಾಣ । ತಪ್ಪುವದೋ ಎಂಬ ಚಿಂತೆ ಅವರಿಗೆ ॥ 44

ಹರಿವ ಗಂಗಾಜಲದಲ್ಲಿ । ಕೈತೊಳೆಯಬೇಕೆಂಬುದು ಮನದಲ್ಲಿ ।
ಮಾಧವರಾಯರಂಥವರ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲಿ । ಅದನು ಸಾಧಿಸುವದೆಂದು ಯೋಚನೆ ॥ 45

ಇದೊಂದು ಸಮಯವೆಂದು ತಿಳಿದು । ಅವರಿಗೆ ಧೈರ್ಯವನು ತುಂಬಿದ್ದು ।
ಮಾಧವರಾಯರು ಜೊತೆಯಲಿ ಕರೆದೊಯ್ದು । ಅವರಿಗೆ ಕಾಶೀಯಾತ್ರೆಯ ಮಾಡಿಸಿದರು ॥46

ಮುಂದೆ ಹೋದರು ನಾಗಪುರದವರೆಗೆ । ಅಲ್ಲಿ ಕಾಕಾ ಸಾಹೇಬರ ಪುತ್ರನ ಮುಂಜಿವೆಗೆ ।
ಅಲ್ಲಿ ಕಾಕಾ ಸಾಹೇಬರು ಮಾಧವರಾಯರಿಗೆ । ಇನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕೊಟ್ಟರು ॥ 47

ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೋದರು ಗ್ವಾಲೇರಕ್ಕೆ । ಅಲ್ಲಿಯ ಮದುವೆಯ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ।
ನಾನಾ ಸಾಹೇಬರು ಆ ಸಮಯಕೆ । ಮಾಧವರಾಯರಿಗೆ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನಿತ್ತರು ॥ 48

ನಾನಾರ ಬೀಗರು ಶ್ರೀಮಂತ ಜಠಾರರು । ಅವರೂ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಕೊಟ್ಟರು ।
ಈ ರೀತಿಯಲಿ ಪ್ರೀತಿ ತೋರಿದರು । ನಾನಾರ ಗುರುಬಂಧುವಿನ ಮೇಲೆ ॥ 49

ಕಾಶಿಯಲಿ ಮಂಗಳಘಾಟವೆಂಬಲ್ಲಿ । ಅಂದವಾಗಿ ಕೆತ್ತಿದ ವಜ್ರ ವೈಡೂರ್ಯಗಳಲಿ ।
ಅಂಥ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣರ ಮಂದಿರಲ್ಲಿ । ಜಠಾರರ ಒಡೆತನದ್ದಿರುವದು ॥ 50

ಅಯೋಧ್ಯೆಯಲೂ ಶ್ರೀರಾಮ ಮಂದಿರ । ಜಠಾರರದೇ ಇರುವದು ಸುಂದರ ।
ಎರಡೂ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲಿ ನಡೆವ ಆದರ ಸತ್ಕಾರ । ಅವರ ಮುನೀಮರಿಗೊಪ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ ॥ 51

ಗ್ವಾಲೀರದಿಂದ ಮಥುರೆಗೆ ಹೋದರು । ಜೊತೆಗೆ ಓಝ್ಹಾ, ಬಿನೀವಾಲೆ ಎಂಬವರು ।
ಮತ್ತು ಪೆಂಡಾರಕರರೂ ಹೋಗಿದ್ದರು । ಆ ಮೂವರೂ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು ಅಲ್ಲಿಂದ ॥ 52

ಮಾಧವರಾಯ ಮತ್ತು ಕೋತೆ ಇಬ್ಬರೂ । ಅಲ್ಲಿಂದ ಪ್ರಯಾಗಕ್ಕೆ ಹೋದರು ।
ರಾಮನವಮಿಯ ಉತ್ಸವಕ್ಕವರು । ಅಯೋಧ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು ॥ 53

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ದಿನ ಅಲ್ಲಿ ಉಳಿದರು । ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಕಾಶಿಯಲಿ ಕಳೆದರು ।
ಚಂದ್ರ ಸೂರ್ಯ ಗ್ರಹಣಗಳಾದ ಮೇಲಿಬ್ಬರೂ । ಗಯೆಯತ್ತ ಹೊರಟರು ॥ 54

ಗಯೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥಿಜ್ವರದ ಪಿಡುಗಿತ್ತು । ಅದರಿಂದ ಜನವೆಲ್ಲ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿತ್ತು ।
ಹೀಗೆ ಸುದ್ದಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಹರಡಿತ್ತು । ಇಬ್ಬರೂ ಉಗಿಬಂಡಿಯಲಿ ಹೊರಟಾಗ ॥ 55

ಉಗಿಬಂಡಿ ಸ್ಟೇಶನಕೆ ಬಂದಿತು । ಆಗ ರಾತ್ರಿಯಾಗಿತ್ತು ।
ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿಯೇ ಧರ್ಮಶಾಲೆಯಿತ್ತು । ಅಲ್ಲಿಯೇ ರಾತ್ರಿ ಕಳೆದರಿಬ್ಬರೂ ॥ 56

ಹೀಗೆ ರಾತ್ರಿ ಕಳೆದು ಬೆಳಗಾದಾಗ । ಭೆಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದ ಗಯಾವಳನಾಗ ।
ಅವಸರ ಪಡಿಸಿದ ಹೊರಡಲು ಬೇಗ । ಯಾತ್ರಿಕರೆಲ್ಲರೂ ಹೊರಟಿರುವರೆಂದು ॥57

ಉದ್ವಿಗ್ನ ಚಿತ್ತರಾಗಿ ಮಾಧವರಾಯರು । ಮೆಲ್ಲಗೆ ಅವನನ್ನು ಕೇಳಿದರು ।
ಬರುವೆವಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ವಸ್ತಿಯಲ್ಲೇನಾದರೂ । ಜ್ವರದ ಪಿಡುಗು ಇದೆಯೇ ॥ 58

ಆಗ ಅವ ಹೇಳಿದನವರಿಗೆ । ಬಂದಾದರೂ ನೋಡಿರಿ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ।
ನಿಃಶಂಕರಾಗಿ ನಡೆಯಿರಿ ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ । ಅಲ್ಲಿ ಅಂಥದೇನೂ ಇಲ್ಲ ॥ 59

ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ ಬಳಿಕ ಅವರಿಬ್ಬರೂ । ಗಯಾವಳನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರು ।
ನೋಡಿ ಪ್ರಸನ್ನರಾದರು । ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಾದವನ ಮನೆಯನು ॥ 60

ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಣ ಪ್ರಸನ್ನತೆಗೆ । ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತಾಗ್ಯೆ ।
ಕಂಡರು ಬಾಬಾರ ಭಾವಚಿತ್ರವನೆದುರಿಗೆ । ಮಾಧವರಾಯರು ಸದ್ಗದಿತರಾದರು ॥ 61

ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಕನಸು ಮನಸಿನಲಿ । ಗಯೆಯಂಥ ದೂರದೂರಿನಲಿ ।
ಸಾಯಿಯ ಭಾವಚಿತ್ರವನೀ ತೆರದಲಿ । ಕಂಡೇವೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಕೂಡ ॥ 62

ಮಾಧವರಾಯರು ಅತಿ ಸದ್ಗದಿತರಾದಾಗ । ಆನಂದಾಶ್ರುಗಳು ಕಣ್ಣಿಂದ ಸುರಿಯತೊಡಗಿದಾಗ ।
ಆ ಗಯಾವಳನೆಂದನವರಿಗೆ । ತಾವೇಕೆ ಅಳುತ್ತಿರುವಿರಿ ॥ 63

ಇರದಿರೆ ಕಾರಣ ಏನೊಂದೂ । ಮಾಧವರಾಯರು ಅಳುತ್ತಿರುವದು ।
ಗಯಾವಳನಿಗೆ ಸಂದೇಹ ಬಂದು । ಉದ್ವಿಗ್ನ ಮನನಾದನವ ॥ 64

ಗ್ರಂಥಿ ಜ್ವರವಿದೆ ಗಯೆಯೊಳಗೆ । ನಮ್ಮ ಯಾತ್ರೆಯಾಗುವದು ಹೇಗೆ ।
ಈ ವಿಚಾರವಿದೆ ಮಾಧವರಾಯರಿಗೆ । ಎಂದು ಗಯಾವಳ ಚಿಂತಿಸತೊಡಗಿದ ॥ 65

ಮೊದಲೇ ನಾ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದು । ಇಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥಿ ಜ್ವರವಿಲ್ಲವೆಂದು ।
ಆದರೂ ನೀವು ಚಿಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು । ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯವೆನಿಸುತಿದೆ ಎನಗೆ ॥ 66

ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರದಿದ್ದಲ್ಲಿ । ಈ ಎಲ್ಲರನೂ ನೀವೇ ಕೇಳಿ ।
ನಿಮಗೆ ಕೂದಲೆಳೆಯಷ್ಟೂ ಭಯವಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ । ಸುಮ್ಮನೇ ಏಕೆ ಕಣ್ಣೀರು ಹಾಕುವಿರಿ ॥ 67

ಗ್ರಂಥಿ ಜ್ವರಕ್ಕೆ ಹೆದರಿರುವ । ಆದರಿಂದ ಧೈರ್ಯವನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವ ।
ಅದಕೆ ಈ ಯಾತ್ರಿಕ ಅಳುತ್ತಿರುವ । ಹೀಗೆ ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ಒಂದೇ ಸಮನೇ ॥ 68

ಗಯಾವಳ ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹೀಗೆ । ಅತ್ತ ಮಾಧವರಾಯರ ಮನಸಿನೊಳಗೆ ।
ನನ್ನ ಗುರುಮಾಯಿ ನನಗಿಂತ ಮುಂದಾಗಿ ಹೇಗೆ । ಬಂದು ನನ್ನೆದುರು ಕುಳಿತಿರುವಳಲ್ಲಿ ॥ 69

"ಬೇಗ ಮುಗಿಸಿ ಕಾಶೀ ಪ್ರಯಾಗ । ಬರುವೆ ಶಾಮನಿಗಿಂತ ಮೊದಲಿಗೆ" ।
ಎಂದ ಬಾಬಾರ ಮಾತಿನದೀಗ । ಮೂರ್ತಿಮಂತ ಪ್ರತ್ಯಂತರ ಬಂತು ॥ 70

ಬಾಬಾರ ಚಿತ್ರ ಕಣ್ಣೆದುರೊಳು । ಗೃಹಪ್ರವೇಶವಾದೊಡನೆ ಕಾಣಲು ।
ಈ ಪ್ರಕಾರವು ಅಕಲ್ಪಿತವಿರಲು । ಅತ್ಯಂತ ಆಶ್ಚರ್ಯವೆನಿಸಿತು ॥ 71

ಕಂಠವು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಸದ್ಗದ । ಆನಂದಾಶ್ರುಗಳು ಸುರಿಯುತಿವೆ ಕಣ್ಣಿಂದ ।
ಸರ್ವಾಂಗದಲಿ ರೋಮಾಂಚನಗೊಂಡ । ಮೈಯಲ್ಲಾ ಬೆವರೊಡೆಯಿತು ॥ 72

ಮಾಧವರಾಯರ ಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗೆ । ವಿಪರೀತ ವಿಚಾರ ನಡೆದಿದೆ ಗಯಾವಳನ ಮನದೊಳಗೆ ।
ಗ್ರಂಥಿ ಜ್ವರದ ಹೆದರಿಕೆಗೇ । ಅವನಳುತ್ತಿರುವದೇ ಸತ್ಯವೆಂದು ॥ 73

ಶ್ಯಾಮನೇ ಬಳಿಕ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯಿಂದ । ಗಯಾವಳನಿಗೆ ಕೇಳತೊಡಗಿದ ।
ನಿಮಗಿದೂ ದೊರಕಿತು ಎಲ್ಲಿಂದ । ಅದನು ಸಾದ್ಯಂತವಾಗಿ ಹೇಳಿರಿ ॥ 74

ಗಯಾವಳನಾಗ ಹೇಳತೊಡಗಿದನು । ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಅದರ ವೃತ್ತಾಂತವನು ।
ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಡೆದುದನು । ಆ ವಿಚಿತ್ರವ ಕೇಳಿರಿ ॥ 75

ಇನ್ನೂರು ಮುನ್ನೂರು ಕೆಲಸಗಾರರು । ಗಯಾವಳನಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತಿಹರು ।
ಸವಿಸ್ತರ ಯಾತ್ರೆಯ ನೋಂದಾಯಿಸುವರು । ಯಾತ್ರಿಕರು ಮನಮಾಡ ಪುಣತಾಂಬೆಗಳಲಿ ॥76

ಯಾತ್ರಿಕರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವದು । ಗಯಾವಳನ ನಿತ್ಯ ವ್ಯವಸಾಯವಾಗಿರುವದು ।
ಗಯಾವಳ ಶಿರಡಿಗೆ ಹೋದದ್ದು । ಈ ಕಾರ್ಯ ನಡೆದಾಗ ॥ 77

ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರು ದೊಡ್ಡ ಸಂತರೆಂದು । ಸಂಗತಿಯನಾತ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ್ದು ।
ಅವರ ದರ್ಶನದಿಂದ ಪುನೀತನಾಗಬೇಕೆಂದು । ಮನದಲಿ ಬಯಸಿ ಹೋಗಿದ್ದ ॥ 78

ಬಾಬಾರ ದರ್ಶನ ಪಡೆದ । ಚರಣಗಳನೂ ವಂದಿಸಿದ ।
ಅವರ ಭಾವಚಿತ್ರವನೊಂದ । ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ ॥ 79

ಮಾಧವರಾಯರ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು । ಇದ್ದ ಭಾವಚಿತ್ರವ ಗೋಡೆಗೆ ತಗಲಿಸಿದ್ದು ।
ಗಯಾವಳ ಅದನ್ನೇ ಬೇಡತೊಡಗಿದ್ದು । ಬಾಬಾರ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದದ ಕೊಟ್ಟರವನಿಗೆ ॥ 80

ಈ ಭಾವಚಿತ್ರ ತಾನೇ ಕೊಟ್ಟದ್ದು । ನೆನಪಾಯಿತಾಗ ಅವನೇ ಈ ಗಯಾವಳನೆಂದು ।
ಬಾಬಾ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಗೆ ನನ್ನ ಕಳಿಸಿದುದು । ದೀರ್ಘಕಾಲದ ನಂತರ ಭೆಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಸಿದರಲ್ಲ ॥81

ವಸ್ತು ಸ್ಥಿತಿಯನೋಡಲಾಗಿ । ಹನ್ನೆರಡು ವರುಷವಾಗಿದೆ ಈ ಸಂಗತಿ ಜರುಗಿ ।
ಯಾರಿಗೆ ಅದರ ನೆನಪು ಯಾತಕ್ಕಾಗಿ । ಎಂದೂ ಸ್ಮರಣೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ॥ 82

ಆದರೆ ಬಾಬಾರ ಲೀಲೆ ಅಗಾಧವಿರುವದು । ಅಲ್ಲಿಯೇ ಶ್ಯಾಮನನು ಕಳಿಸಿದುದು ।
ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಜದರ್ಶನವನಿತ್ತಿದ್ದು । ಗಯಾವಳನಿಗೂ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು ॥ 83

ಇದನ್ನೇ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದುದ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು । ಸಾಯಿ ಬಾಬಾರ ಆಜ್ಞೆ ಪಡೆದು ।
ಇದೇ ಗಯಾವಳಿನಿಗೆಂದು । ಶ್ಯಾಮನಿಗೆ ನೆನಪಾಯಿತಾಗ ॥ 84

ಹಿಂದೆ ನಾನು ಇವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ । ಇಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ ಶಿರಡಿಯಲ್ಲಿ ।
ಬಾಬಾರ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸಿದನವನೇ ಅಲ್ಲಿ । ಎಂದೆಲ್ಲ ಗಯಾವಳನಿಗೆ ನೆನಪಾಯಿತು ॥8

ಕೃತೋಪಕಾರದ ನೆನಪಾಗಿ । ಮಿತಿಮೀರಿ ಆನಂದಿತರಾಗಿ ।
ಅವರು ಶ್ಯಾಮನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಗಯೆಯೊಳಗೆ । ಅತಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿಟ್ಟರು ॥ 86

ಎಂಥ ಐಶ್ವರ್ಯ ಅವರ ಮನೆಯಲಿ । ಆನೆ ತೂಗಿತಿದೆ ಬಾಗಿಲಲಿ ।
ತಾವು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಲಿ । ಶ್ಯಾಮನ ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂಡ್ರಿಸುವರು ॥ 87

ಪೂಜಾಸಂಭಾರವನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಜೊತೆಗೆ । ಆನಂದದಿ ಹೋಗಿ ವಿಷ್ಣು ಪಾದದೆಡೆಗೆ ।
ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ ದೇವರಿಗೆ । ಯಥಾ ವಿಧಿ ಪಿಂಡಪ್ರದಾನವ ಮಾಡಿದರು ॥ 88

ಆಯಿತಾಗ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಂತರ್ಪಣ । ನೈವೇದ್ಯ ಸಮರ್ಪಣ ಪೂರ್ವಕ ಭೋಜನ ।
ಆನಂದದಿಂದಾಯಿತು ಯಾತ್ರೆ ಸಂಪೂರ್ಣ । ಬಾಬಾ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡರು ॥ 89

ಈ ಎಲ್ಲ ಕಥೆಯ ಸಾರ । ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತು ಬಾಬಾರ ಮುಖೋದ್ಗಾರ ।
ಅನುಭವಕೆ ಬಂತು ಪ್ರತಿ ಅಕ್ಷರ । ಭಕ್ತರ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಬಲು ॥ 90

ಇದಂತೂ ಆಯಿತು ಭಕ್ತರ ಪ್ರೇಮ । ಇತರ ಜೀವಗಳನೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವರು ಇದೇ ಸಮ ।
ಅವುಗಳೊಡನೆಯೂ ತದಾತ್ಮ್ಯಪರಮ । ನಿಃಸೀಮ ಪ್ರೀತಿ ಇವುಗಳದೂ ॥ 91

ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಲೇಂಡಿಯಿಂದ ಮಶೀದಿಗೆ ಬರುವಾಗ । ಸಹಜ ದಾರಿಯಲಿ ನಡೆಯುವಾಗ ।
ಆಡುಗಳ ಹಿಂಡು ಎದುರಾದಾಗ । ಪರಮಾನಂದ ಬಾಬಾರಿಗೆ ॥ 92

ಆಗ ನೋಡಿ ಆಡಿನ ಹಿಂಡು ಸಮಸ್ತವನೂ । ಹರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿಯನು ।
ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅವುಗಳಲೊಂದೆರಡನು । ಆರಿಸಿ ತೆಗೆಯುವರು ಆಚೆಗೆ ॥ 93

ಅದರೊಡೆಯ ಕೇಳಿದಷ್ಟ ಬೆಲೆ । ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಆಗಿಂದಾಗಲೇ ।
ಇಡುತಿದ್ದರು ಕೋಂಡಾಜಿಯ ಬಳಿಯಲೇ । ಬಾಬಾರದಿದ್ದಿತು ಈ ರೀತಿ ॥ 94

ಒಂದು ದಿನ ಎರಡು ಆಡುಗಳ । ಬೆಲೆಯನಿತ್ತು ಮೂವತ್ತೆರಡು ರೂಪಾಯಿಗಳ ।
ಬಾಬಾ ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಬಂದಾಗವುಗಳ । ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು ॥ 95

ಬೀಳಲವುಗಳ ಮೇಲೆ ದೃಷ್ಟಿ । ಒಮ್ಮೆಲೇ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ದಯೆ ಹುಟ್ಟಿ ।
ಅವುಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ತಟ್ಟಿ । ಬೆನ್ನು ಚಪ್ಪರಿಸಿದರು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ॥ 96

ಇಬ್ಬರನೂ ನೋಡಿ ಪಶುಜನ್ಮದೊಳಗೆ । ಕೃಪೆ ಮೂಡಿತು ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ।
ಸ್ಥಿತಿ ಕಂಡು ನೊಂದರು ಮನದೊಳಗೆ । ಪ್ರೀತಿಯುಕ್ಕಿ ಬಂದಿತು ॥ 97

ಹತ್ತಿರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವುಗಳ । ಸಾಯಿ ಪ್ರೇಮದಲಿ ಮೈದಡವುತವುಗಳ ।
ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟರು ಜನರೆಲ್ಲ । ನೋಡಿ ಬಾಬಾರ ಈ ಹೊಸ ಆಟ ॥ 98

ಬಹಳ ಲೋಭವಿತ್ತು ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದೊಳಗೆ । ಅದೆಲ್ಲ ನೆನಪಾಯಿತು ಸಾಯಿಗೆ ।
ಅಂಥವರ ಪಶುಜನ್ಮವ ನೋಡಿದಾಗ್ಯೆ । ಬಹಳ ನೊಂದುಕೊಂಡರು ॥ 99

ಎರಡೂ ರೂಪಾಯಿ ಅವುಗಳ ಕಿಮ್ಮತ್ತು । ಮೂರು ಅಥವಾ ನಾಲ್ಕೆಂದರೆ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು ।
ಬಾಬಾ ತಂದರಿವುಗಳ ಮೂವತ್ತೆರಡನು ಕೊಟ್ಟು । ಕಂಡಿದನು ತಾತ್ಯಾಬಾ ಚಕಿತನಾದ ॥ 100

'ಅವ ಕೊಟ್ಟ ಇವಕೊಂಡ' । ಎನುವದನು ಕಣ್ಣಿಂದ ಕಂಡ ।
ತಾತ್ಯಾರಂತೆ ಮಾಧವರಾಯರೂ ಕೂಡ । ಬಾಬಾರನು ಜರಿದರು ॥ 101

ಎರಡೂ ರೂಪಾಯಿಯ ವಸ್ತುವಿಗೆ ಹದಿನಾರು ಕೊಟ್ಟು । ಬಾಬಾರಿಗೇ ತಿಳಿಯದೇ ಹಣದ ಕಿಮ್ಮತ್ತು ।
ಅಥವಾ ಎಂದರೆ ಮನಬಂದಂತೆ ಮಾಡಿದರಾಯಿತು । ಹೀಗೆನಲೂ ಮನಸು ಒಪ್ಪದು ॥ 102

ಇಬ್ಬರೂ ಮನದಲಿ ಕುದಿದರು । ಬಾಬಾ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವದು ಹೀಗೇನು ಎಂದರು ।
ಇಬ್ಬರೂ ಬಾಬಾರ ದೂಷಿಸಿದರು । ಇದೇನು ರೀತಿ ವ್ಯಾಪಾರದ್ದೆಂದು ॥ 103

ಹೀಗೆ ಹೇಗೆ ಬಾಬಾ ಮೋಸ ಹೋದರು । ನೋಡಲು ಜನರೆಲ್ಲ ನೆರೆದರು ।
ಬಾಬಾ ಸ್ವಸ್ಥ ಮನದಿಂದಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟರು । ಏನೂ ಕಳಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಎನುವಂತೆ ॥ 104

ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಹೀಗೆ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದರು । ಬಾಬಾರನ್ನು ದೂಷಿಸಿದರು ।
ಆದರೂ ಬಾಬಾ ವಿಚಲಿತರಾಗಲಿಲ್ಲ ರವದಷ್ಟಾದರೂ । ನಿಶ್ಚಲರಾಗುಳಿದರು ಶಾಂತಿ ಸುಖದಲಿ ॥ 105

ಬಳಿಕ ವಿನಯ ವೃತ್ತಿಯ ತಂದು ಕೊಂಡು । ಇಬ್ಬರೂ ಬಾಬಾರಿಗೆ ಕೇಳಿದ್ದು ।
ಇದೆಂಥ ಉದಾರತನದ ರೀತಿಯಿದು । ಸುಮ್ಮನೇ ಮೂವತ್ತೆರಡು ರೂಪಾಯಿ ಹೋದವಲ್ಲ ॥ 106

ಕೇವಲ ಹಣದ್ದೇ ತಾನೇ ಪ್ರಶ್ನೆ । ಕೇಳಿ ಬಾಬಾ ಸುಹಾಸ್ಯವದನ ।
ಮನದಲೆಂದರು ಇವರು ಹುಚ್ಚು ಜನ । ನಾನು ಹೇಗೆ ಇವರ ಸಂತೈಸಲಿ ॥ 107

ಆದರೂ ಬಾಬಾರ ಶಾಂತಿ ವಿಲಕ್ಷಣ । ಸ್ಥೈರ್ಯಕಳಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ ಅಣು ಪ್ರಮಾಣ ।
ಪರಮಶಾಂತಿಯದಿದು ಲಕ್ಷಣ । ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಲ್ಲರಿಗೆನಿಸಿತು ॥ 108

ಯಾರು ಕ್ರೋಧವೆಂಬುದನ್ನೇ ಅರಿಯರು । ಪರಮಶಾಂತಿಯ ಅನುಭವಿಸುತಿರುವರು ।
ಭೂತ ಮಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಕಾಣುವರು । ಅಂಥವರ ಅವಿವೇಕಿತನ ಸೋಂಕೀತೆ ॥ 109

ವಿವೇಕ ದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಹಿರಿದಾದವರು । ಕ್ರೋಧವನೆಂದೂ ಮುಂದೆ ಹಾಯಗೊಡರು ।
ಅಕಲ್ಪಿತವಾಗಿ ಪ್ರಸಂಗ ಒದಗಿದರೂ । ಶಾಂತಿಯ ಭಂಡಾರವೇ ಆಗಿರುವರು ॥ 110

'ಅಲ್ಲಾ ಮಾಲೀಕ' ನಿರಂತರ ಧ್ಯಾನ । ಎಷ್ಟು ಬಣ್ಣಿಸಲವರ ಮಹಿಮೆಯನ ।
ಅವರ ಚರಿತ್ರೆ ಅಗಾಧ ಮತ್ತು ಗಹನ । ಅತಿಪಾವನ ಹಿತಕರ ॥ 111

ಜ್ಞಾನಗರ್ಭನವ ವೈರಾಗ್ಯ ನಿಧಿ । ನಿಜ ಶಾಂತಿಯದೇ ಉದದಿ ।
ಕರುಣಾಪರಿಪೂಣ ಅವರ ಬುದ್ಧಿ । ಆನಂದನದ ಕೇಳಿ ॥ 112

ಕಂಡು ಇಬ್ಬರದೂ ಆಗ್ರಹ । ಬಾಬಾ ಮಾಡಿದರು ನಿಗ್ರಹ ।
ನನಗಿರದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ಥಳ ಅಥವಾ ಗೃಹ । ಅಂಥ ನನಗೇತಕೆ ಬೇಕೀ ಸಂಗ್ರಹ ॥ 113

ಎಂದರು ಹೋಗಿರಿ ಅಂಗಡಿಗೆ । ಕೊಂಡು ತನ್ನಿರಿ ಬೇಳೆಯ ಮೊದಲಿಗೆ ।
ತಿನ್ನಿಸಿರದನು ಇವರಿಗೆ ಸಾಕಾಗುವವರೆಗೆ । ಮತ್ತವನು ಕುರುಬನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡಿರಿ ॥ 114

ಆಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ಕೂಡಲೇ । ಆಡುಗಳಿಗೆ ತಿನ್ನಿಸಿದರು ಬೇಳೆ ।
ಬಳಿಕ ಒಂದಿಷ್ಟೂ ತಡ ಮಾಡದಲೇ । ತಿರುಗಿ ಕಳಿಸಿದರು ಅವುಗಳ ಹಿಂಡಿನಲ್ಲಿ ॥ 115

ಮೂರ್ತಿವೆತ್ತ ಪರೋಪಕಾರ । ಅದೇ ಈ ಸಾಯಿಯ ಅವತಾರ ।
ಅಂಥವರಿಗೆ ತಾತ್ಯಾ ಶ್ಯಾಮಾ ಅಥವಾ ಇತರ । ಯಾರೇನು ಸುವಿಚಾರ ಹೇಳಬಲ್ಲರು ॥ 116

ಬೇಳೆಯ ತಿನ್ನಿಸಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ । ಕಂಡು ಆಡುಗಳು ತೃಪ್ತವಾದುದ ।
ಎಂದರು ಕಳಿಸಿರಿನ್ನಿವನು ಅವುಗಳ ಒಡೆಯನತ್ತ । ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯಲಿ ತಮ್ಮ ಹಿಂಡಿನೊಳಗೆ ॥ 117

ತಾತ್ಯಾನದು ಹೇಗೆ ಶ್ಯಾಮನದೂ ಹಾಗೇ । ಇಬ್ಬರ ಮೇಲೂ ಪ್ರೀತಿ ಬಾಬಾರಿಗೆ ।
ಅವರ ಕೋಪವಿಳಿಸಲು ಅವರಿಗೆ । ಮನೋರಮ ಕಥೆಯೊಂದು ಹೇಳಿದರು ॥ 118

ಹಣದಂತೆ ಹಣವನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು । ಪುಕ್ಕಟೆ ಹೋದವು ಆಡುಗಳೆರಡೂ ।
ಬಳಿಕ ಬಾಬಾ ಅವುಗಳ ಗತ ಜನ್ಮದ್ದು । ವಿಚಿತ್ರ ಕಥೆಯನು ಹೇಳಿದರು ॥ 119

ಸಾಯಿ ತಾವೇ ಸ್ವಂತವಾಗಿ । ಹೇಳಿದರಿದನು ಅವರಿಬ್ಬರಿಗಾಗಿ ।
ಆಡುಗಳ ಹಿಂದಿನ ಕಥೆ ಏನೆಂಬುದಾಗಿ । ಶ್ರೋತೃಗಳು ತಾವೂ ಕೇಳಿರಿ ॥ 120

ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲಿ ಸುದೈವ ಇವರದು । ಆಗ ಈ ಜೀವಿಗಳು ಮಾನವರಿದ್ದು ।
ನನ್ನ ಹತ್ತಿರವೇ ಅವರಿಗೆ ಸ್ಥಳವಿದ್ದುದು । ಇವರದೂ ಕರ್ಮ ಪ್ರಭಾವವೇ ॥ 121

ಈಗ ನೀವು ಕಂಡ ಆಡುಗಳು । ಕಳೆದ ಜನ್ಮದಲಿವರು ಬಂಧುಗಳು ।
ಅವರಲ್ಲಿಯ ಜಗಳ ಮಿತಿ ಮೀರಲು । ಈ ಪರಿಣಾಮವ ಹೊಂದಿದರು ॥ 122

ಬಂಧು ಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿತ್ತು ಪ್ರೇಮ । ಒಂದೆಡೆಗೆ ಅಶನಶಯನ ಎಂಬ ನೇಮ ।
ನಿತ್ಯವೂ ಚಿಂತಿಸುವರೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರ ಕ್ಷೇಮ । ಬಹಳ ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಇಬ್ಬರಲಿ ॥ 123

ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರಿಬ್ಬರೂ ಇದ್ದರೂ ಹೀಗೆ । ದುರ್ಧರ ಕರ್ಮಧರ್ಮ ಸಂಯೋಗ ಒದಗಿದಾಗ್ಯೆ ।
ಅತಿ ದ್ರವ್ಯಲೋಭ ಬೆಳೆದ ಹಾಗೆ । ಪರಸ್ಪರರಲ್ಲಿ ವೈರತ್ವ ತಲೆದೋರಿತು ॥ 124

ಮಹಾಸೋಮಾರಿ ಹಿರಿಯವ । ಚಿಕ್ಕವ ಹಗಲಿರುಳು ದುಡಿಯುವವ ।
ಸಾಕಷ್ಟು ದ್ರವ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸಿದನವ । ಆದರಿಂದ ಮತ್ಸರ ಹಿರಿಯವಗೆ ॥ 125

ಈ ಮುಳ್ಳನು ಕಿತ್ತಿ ಒಗೆಯುವದು । ಆಗ ನನಗೇನೂ ದ್ರವ್ಯದ ಕೊರತೆ ಇರದು ।
ಇಂಥ ದುಷ್ಟ ವಿಚಾರ ಬಂದು । ಧನ ಲೋಭದಿಂದ ಅಡ್ಡದಾರಿ ಹಿಡಿದ ॥ 126

ಧನಲೋಭದಿಂದ ಕುರುಡಾದ । ಕಣ್ಣಿದ್ದೂ ಕುರುಡನಂತಾದ ।
ಬಂಧು ಪ್ರೇಮವ ಮರೆತು ಹೋದ । ತಮ್ಮನ ಘಾತಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾದ ॥ 127

ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಭೋಗವು ಬಲು ಕಠಿಣ । ವೈರಯೋಗ ಹುಟ್ಟಿತು ನಿಷ್ಕಾರಣ ।
ತಡೆಯದಾದ ಲೋಭದ ಆವೇಗವನ । ಕಪಟ ಪ್ರಯೋಗಗಳಾರಂಭವಾದವು ॥128

ಅವರ ಆಯುಷ್ಯವೇ ಮುಗಿದು ಬಂದಿತ್ತು । ಬಂಧು ಪ್ರೇಮವೆಲ್ಲ ಮರೆತುಹೋಯಿತು ।
ಅತ್ಯಂತ ದುರಭಿಮಾನ ತಲೆಗೇರಿತು । ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಶತ್ರುಗಳಾದರು ॥ 129

ಲಾಠಿಯಿಂದ ಹೊಡೆದು ತಲೆಗೆ । ಒಬ್ಬ ಇನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನು ಕೆಡವಿದ ಕೆಳಗೆ ।
ಕೊಡಲಿ ಇತ್ತವನ ಕೈಯೊಳಗೆ । ಅದರಿಂದ ಸೋದರನನು ಹೊಡೆದ ॥ 130

ಬಳಿಕ ಇಬ್ಬರೂ ಮೂರ್ಛಿತರಾಗಿದ್ದು । ರಕ್ತದ ಮಡುವಿನಲಿ ನೆನೆದು ।
ಅಲ್ಪಾವಕಾಶದಲೇ ಅಸುವಳಿದು । ಇಬ್ಬರೂ ಮರಣವನಪ್ಪಿದರು ॥ 131

ಅವರ ಅಂತವಾಯಿತು ಹೀಗೆ । ಜನ್ಮ ತಾಳಿದರು ಮತ್ತೆ ಈ ಯೋನಿಯೊಳಗೆ ।
ಅವರ ಜೀವನ ವೃತ್ತಾಂತವಿರುವದು ಹೀಗೆ । ಅವರ ನೋಡಿದಾಗೆಲ್ಲ ನೆನಪಾಯಿತು ॥132

ಆ ಕೃತಕರ್ಮವನು ಭೋಗಿಸಲು । ಜನಿಸಿದರು ಆಗಿ ಆಡುಗಳು ।
ಅಕಸ್ಮಾತ ಹಿಂಡಿನಲವರನು ಕಾಣಲು । ಪ್ರೇಮಾವೇಶವಾಯಿತೆನಗೆ ॥ 133

ಅದಕೆ ವ್ಯಯಿಸಿ ಹತ್ತಿರದ ದುಡ್ಡು । ಅವುಗಳಿಗೆ ವಿಶ್ರಾಮ ಒದಗಿಸಬೇಕೆನಿಸಿದ್ದು ।
ನಿಮ್ಮ ರೂಪದಲಿ ಅವರ ಕರ್ಮ ಬಂದು । ಅಡ್ಡ ನಿಂತಿತು ಎದುರಿಗೆ ॥ 134

ದಯೆಯಿತ್ತು ಆ ಆಡುಗಳ ಸಲುವಾಗಿ । ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕಾಗಿ ।
ಅವುಗಳನು ಒಡೆಯನಿಗೆ ಕೊಡಲು ತಿರುಗಿ । ನಾನೂ ಕೊನೆಗೆ ಒಪ್ಪಿದೆ ॥ 135

ಇರಲಿನ್ನು ಈ ಕಥೆ ಮುಗಿಯಿತಿಲ್ಲಿಗೆ । ಶ್ರೋತೃಗಳು ಕ್ಷಮೆ ನೀಡಬೇಕೆನಗೆ ।
ಮುಂದಿನಧ್ಯಾಯ ಕೇಳುವಾಗ್ಯೆ । ಮನಕಾನಂದವಾದೀತು ॥ 136

ಅದಾದರೂ ಪರಮ ಪ್ರೇಮ ಭರಿತ । ಸಾಯಿ ಮುಖದಿಂದ ಅಮೃತ ಸ್ರವಿಸುತ ।
ಹೇಮಾಡ ಸಾಯಿ ಚರಣದಿ ವಿನೀತ । ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗೆ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ॥ 137

ಭಕ್ತ ಹೇಮಾಡಪಂತ ವಿರಚಿತೆ । ಯಥಾಮತಿ ಲಲಿತಾನುವಾದಿತೆ ।
ಶ್ರೀ ಸಾಯಿಸಮರ್ಥ ಸಚ್ಚರಿತೇ । ಕಾಶೀಗಯಾಗಮನ, ಅಜಾಜನ್ಮಕಥನಂ ನಾಮ
ಷಡ್ ಚತ್ವಾರಿಂಶತ್ತಮೋಧ್ಯಾಯಃ ಸಂಪೂರ್ಣಃ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥ ॥ ಶುಭಂ ಭವತು ॥